

4 Ιανουαρίου 2018

Χριστουγεννιάτικες ανησυχίες (Κωνσταντίνα Συγκούνα, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Τα Χριστούγεννα δεν είναι το δέντρο του οποίου τα φωτάκια θα σβήσουν.

Τα Χριστούγεννα δεν είναι η αγορά των δώρων.

Δεν είναι να σκάσουμε από το φαί, την κρεπάλη, την ψεύτικη διασκέδαση.

Τι είναι λοιπόν;

Η γέννηση της Αγάπης!

Η γέννηση ενός νέου ανθρώπου μέσα μας!

Η γέννηση ενός μωρού, ενός καλοπροαίρετου παιδιού!

Η χειροποίητη ανανέωση της ομίχλης που καταντήσαμε να έχουμε.

Τι είναι άραγε αυτή η ομίχλη;

Η λάθος πορεία που πήραμε αποξενώνοντας τον εαυτό μας από το συνάνθρωπο, το Θεό, τη φύση, τις αξίες.

Απομακρύνοντας τον εαυτό μας από τον άνθρωπο.

Από τον άνθρωπο που (π)άνω θρώσκει (κοιτά).

Τι κοιτά δηλαδή;

Τον καθαρό ουρανό, την αλήθεια, τη γαλήνη, τη λάμψη, το Θεό.

Γιατί όταν τον κοιτά, όλα αυτά τα νοιώθει και τα ζωγραφίζει στη Γη.

Βρίσκει τα πινέλα, βρίσκει τις μπογές.

Αυτό είναι ο Παράδεισος, όπως είπε και ο Καζαντζάκης.

Ένα απλό βίωμα, ένα άπλωμα του ουρανού στη Γη.

Μια απλή επέκταση του καθαρού γαλάζιου στην καθημερινότητα.

Ένα απλό γέμισμα της ζωής μας με αγάπη και ανθρωπιά.

Είναι το αυτονόητο!

Είναι η αλήθεια!

Ας στολίσουμε λοιπόν την καρδιά μας με δύναμη δοτικότητας ,ας ακούσουμε μελωδίες αγάπης και ας τις τραγουδήσουμε ταπεινά σε όλους γύρω μας.

Και που ξέρεις;

Ίσως νοιώσουμε ψήγματα παραδείσου.

Ίσως γίνουμε πάλι παιδιά!

Ίσως θυμηθούμε πώς είναι να 'σαι αυθόρμητος, καλός, γελαστός.

Αυθόρμητα, καλά και γελαστά Χριστούγεννα!

Διαδώστε αυτό το μήνυμα σαν αντιβίωση στον υιό της αποξένωσης που μας θερίζει σήμερα!